

La setmana

DEL 11 AL 17 DE JULIOL

PALAU DE Cerdanya
Dissabte i diumenge. A la Plaça del Poble. Diada del Llibre Català, amb la participació, entre altres, de Víctor Alba i Quim Monzó. Trobada d'escriptors de la Catalunya del nord i el sud.

PERPINYÀ
Dilluns 11. 18.30 h. Plaça de la Llotja. Recital de cançó catalana amb Gisela Bellsolà i Pere Figueres.

GIRONA
Dissabte 16. 22 h. Centre Cívic Sant Narcís. I Trobada Nacional de Corrandes Improvisades i actuació dels Cosins del Sac.

EL PORTÚS
Fins el 30 de setembre al Fort de Bellaguarda. Exposició de tres joves artistes catalans: Michel Pallarès, Luis Roura i Rosa Serra.

SERRA CALDERONA
Tot el mes. Campament de voluntaris contra els incendis. Organitzat per l'Institut d'Estudis del Camp de Túria i la Generalitat. Informació: 160 07 47.

POBLE NOU DEL DELTA DE L'EBRE
Del 15 al 17. Escola d'Estiu de les Joventuts d'Esquerra Republicana. Tema: "L'esquerra compromesa amb l'entorn". Informació: 93-451 83 96.

BARCELONA
Fins divendres 15. Escola de Treball (carrer de París). Celebració de la 29a Escola d'Estiu de l'Associació de Mestres Rosa Sensat. Tema general: L'Avaluació. Informació al 237 07 01.

VALÈNCIA
Dilluns 18. Presentació de la XV edició de la Mostra de València Cinema del Mediterrani. 22 h. Jardins de Montfort.

ALCOI
Dissabte 16. Organitzat pel Centre Cultural d'Alcoi. "Nit de Swing". Parc Romeiral. 23 h. Actuen: Kenny Davern i Swing Quartet.

VILAFRANCA
16 de juliol. A les 22 h. Macroconcert "De sol a sol", amb les actuacions de Lluís Llach, Sangtraït, Fora des sembrat, La Fosca i molts altres.

DÉNIA
Divendres 15. 22 h. Presentació del darrer disc de Paco Muñoz, *Cançons de la mar en calma*. Amb la participació d'Ovidi Montllor i Miquel Pujadó.

Podeu enviar les vostres convocatòries al fax 93-323 35 41.

ROMA

Fins el 25 de juliol. Romaeuropa Festival 94. Música i dansa contemporània de 25 països.

AVINYÓ

Festival d'Avinyó. Fins el 2 d'agost. Música, dansa i cinema.

AMSTERDAM

13 de juliol. Festa de dones. Actuen: Debbie Barrette i Pip i Mónica Page. Casa ocupada. Amstelveenseweg, 134. 21.30 h.

PRAGA

Del 10 al 23 de juliol. Festival de Piano. Castell de Cesky Krumlov. Hall de les màscares.

NOVA YORK

13 de juliol. *Broadway a Broadway*. 11.30 h. Times Square. Audició gratuïta dels millors musicals.

MÉRIDA

Del 12 al 16 de juliol. *Las Troyanas* d'Eurípides, en versió de Sartre. Teatre Romà. 23 h.

El Arafat-símbol retorna a Palestina

lasser Arafat és sobretot el símbol de la resistència palestina. La seva arribada a Jericó és analitzada per Antoni Castel.

Lasser Arafat, el símbol de la resistència palestina, ha tornat a Gaza i Jericó. Encara que no agradi a Hamas, Arafat és més que el cap d'Al Fatah i de l'OAP, com Nelson Mandela era, fins a les primeres eleccions multirracials sud-africanes, més que el líder del Congrés Nacional Africà. L'únic que volia negar l'evidència era el zulu Mangosuthu Buthelezi, que s'ha vist obligat a mendicar un ministeri a Mandela.

Malgrat els errors, que han estat molts, Arafat és el símbol de la resistència a les

pretensions israelianes d'entrar el problema palestí i a les ambicions àrabs de controlar l'OAP. "Els palestins no existeixen", havia arribat a dir el premi Nobel Menahem Be-guín. "Arafat és l'enemic del poble àrab", havia proclamat Hafez el Assad, quan l'expulsà de Trípoli (Líban), el desembre del 1983, amb l'ajut de les milícies al seu servei.

Admirat, odiat, temut i adulat. Admirat per milions de palestins, de la diàspora i dels territoris ocupats, que se sentien identificats amb un Abou Ammar auster, combatiu i que els confirmava que existien. Adulat per massa oportunistes que justificaven l'ineptitud servint una anomenada causa palestina. Odiat pels extremistes jueus, que volen, en nom de Déu, continuar l'espoli de tot un poble. Bescantat pels radicals palestins, que s'oposen al pla de pau perquè encara defensen el "tot o res", de resultats tan funestos. Temut pels dirigents àrabs, que s'han aprofitat de Palestina i Al Quds (Jerusalem, en àrab) per justificar polítiques paranoiques.

Com que s'han de fomentar

els mites, necessaris per a la construcció nacional, Arafat ha visitat el camp de refugiats de Jabalya, a la franja de Gaza, on començà la *intifada*, el desembre del 1987. La revolta de les pedres, espontània, desbordà els rígids esquemes de l'Organització per l'Alliberament de Palestina, que intentà sense gaire èxit de tenir-ne el control. Ara, quan ja no sopem amb les imatges de la revolta més fotogènica, Arafat ha escollit Jabalya per mostrar-se conciliador amb Hamas i repetir el que ni ell

mateix no es creu: "Demà ens veurem a Jerusalem".

L'Arafat-símbol reparteix esperança entre els desposseïts de Gaza i de Cisjordània. Tanmateix, de promeses, no en poden viure ni els eremites, i els palestins no són una excepció. Els humiliats del 1948 i 1967, els qui s'han podrit durant anys a les presons israelianes i els qui sobreviuen als camps atapeïts de la minúscula franja de Gaza han donat massa per a accontentar-se de paraules. Pretenen deixar la misèria i poder treballar, dos anhels que requereixen diners i una bona gestió de l'Autoritat Nacional Palestina. De diners, n'hi ha pocs. Els occidentals no acaben de decidir-se a passar per la caixa, i els àrabs, sobretot els monarques del petroli, fan l'orni. "Per què he de pagar a Arafat, que em girà l'esquena durant la guerra del Golf", pensen a Ryad i Kuwait. De les finances de l'OAP, més val ni parlar-ne, perquè mencionariem les paraules corrupció i malbaratament, tan familiars.

La bona gestió s'ha de demostrar a partir d'ara. Arafat ha format un govern bastant plural, en el qual destaquen Eliah Freij, batlle de Betlem; Faisal al Hussein, la cara de l'OAP a Jerusalem quan no es podia parlar de l'OAP; Iassir Abeb Rabbo, dissident del Front Democràtic per l'Alliberament de Palestina, de signe marxista, i Intissar al Was-sir, la vídua d'Abou Yihad, assassinat pels israelians a Tunis. Aquest govern és una oportunitat, potser de les últimes, per a mantenir Arafat al pedestal, símbol de la resistència.

Antoni Castel

lasser Arafat. Arafat a partir d'ara, haurà de demostrar la bona gestió.